

lig aldrig falde en fornuftig Mand ind at sige, og det er altsaa kun noget, der er hentet fra det ærede Medlems fri Fantasi.

Jeg har endvidere paastaet, at Københavns Kommunalbestyrelse har ikke efterkommet den Bestemmelse, der blev sat ind i Loven af 24. Marts 1899. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) vilde rykke sin Ven, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds til Undsætning og sagde, at det var en „Spidsfindighed“ fra min Side, naar jeg har argumenteret, som jeg har gjort i den Sag. Dette noget strenge Udtryk om Spidsfindighed anvendte det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds imod mig, men samtidig var han dog saa elskværdig at sukke det til ved at betegne mig som sin Ven, og det er selvfølgelig at forstaa saaledes, at sine Venner revser man. Nej, det er slet ikke nogen Spidsfindighed fra min Side og ikke noget urigtigt, jeg har nævnt. Tværtimod! Det viser sig, at Forholdet faktisk er det, at Københavns Kommunalbestyrelse havde vedtaget en Lønningsforbedring 3 Maaneder, før Loven af 24. Marts 1899 udkom, men denne Lov fik kun Betydning med Hensyn til Statsunderstøttelsen for Københavns Kommune efter Aaret 1901. Det hedder nemlig i den nævnte Lovs § 34 saaledes: „Til Københavns Kommune, for hvilken af nærværende Lovs øvrige Bestemmelser kun de i § 1 4de—6te Stykke indeholdte Regler ere gældende, udredes af Statskassen som Bidrag til Dækning af Kommunens Udgifter til dens Skolevæsen fra 1. Januar 1901 at regne, efter at der er vedtaget en af vedkommende Minister billiget Forøgelse af de hidtil gældende københavnske Lærerlønninger, et aarligt Tilskud af 170,000 Kr.“

Meningen var altsaa den, at to Aar efter at Loven var vedtagen, skulde Københavns Kommune have Ret til at kræve et aarligt Bidrag af Statskassen paa 170,000 Kr., hvis den, efter at Loven var udkommen, havde forhøjet sine Lærerlønninger. Det er det, den ikke har gjort. Det er slet ingen Spidsfindighed, jeg her kommer med. Det er kun et Faktum, en historisk Opredning af, hvad der virkelig faktisk er passeret. De Herrer Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse have glemt indtil Dato, Aar 1907, at forhøje deres Lærerlønninger. De forhøjede dem, 3—4 Maaneder før vi fik Skoleloven, men den Udsigt til Bidrag af Statskassen til deres Skolevæsen skulde de først have haft fra 1901 under Forudsætning af, at de saa forhøjede Lærerlønningerne. Men det glemte de.

Det er det, jeg har gjort opmærksom paa, og det er jeg i min fulde Ret til, og det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra, hvor meget han saa vrider sig.

Det ærede Medlem siger, at de københavnske Lærere i øvrigt have faaet fuldt ud, hvad Loven foreskriver, de skulde have. Ja, det tvivler jeg ikke om, men det samme er jo Tilfældet med alle andre Lærere hele Landet over, baade i Byerne og paa Landet. De have ogsaa faaet, hvad Loven foreskriver, men heller ikke mere. Vi ønske at give dem noget mere. Det burde Københavns Kommune ogsaa have gjort.

Nu undskylder det ærede Medlem det med, at det vove de ikke; de tør ikke en Gang slette Skellet, der er mellem de to Slags offentlige Skoler, man har her i Byen. Det maa forbavse alle at høre, at København beholder en finere og en noget grovere Skole for den fattige Befolkning. Det er dog ret mærkeligt. Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) har fuldstændig Ret, naar han paataler, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Aar efter Aar staaar her og holder et Hus med os, fordi vi ikke i større Grad højne den almindelige Almueskole. I Dag opregnede han jo en hel Mængde Tal til Bevis for, hvor smaa Lønninger der gives omkring i Landets Skoler, men det ærede Medlem glemte en Faktor, som ikke skal glemmes i denne Forbindelse, og det er, at ude paa Landet giver man Bolig, Have og Brændselshjælp. Jeg tror ikke, at man her i København giver Lærerne Bolig i nogen stor Udstrækning, i hvert Fald ikke Have eller Brændselshjælp, man maa her selvfølgelig holde sig til fast Pengeløn. Ogsaa det Moment bør man tage i Betragtning. Ja, vi have virkelig Ret til at forbavses over, at man, naar man vil holde Dom over os andre, ikke selv sørger bedre for at højne Skolevæsenet indenfor Københavns Kommune, da man indenfor København har en særegen Lovgivning og har en særegen Indflydelse paa Skolevæsenet. Og det ærede Medlem, der sidder i Magistraten, burde være den første til at forandre disse Ting. Nu undskylder han det med, at det tør de ikke, fordi de maa ikke forhøje Kommunens Skatteprocent op over $2\frac{1}{2}$ pCt. De Herrer skulde ikke genere sig, thi det er en Selvfølge, at hvis de Herrer gjorde et saadant Skridt, som virkelig paakrævede en større Forhøjelse af Skatteprocenten, var der dog en Mulighed for, at de kunde faa deres Ønske opfyldt. Men da det har vist sig, at der ingen Trang er til det, at de